

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnöke részére.

Helyben

Tisztelt Elnök Asszony!

A Hárszabály 91.§ alapján bejelentem, hogy írásbeli választ igénylő kérdést kívánok feltenni

Dr. Draskovics Tibor
igazságügyi és rendészeti miniszter úrnak

„Lehetségesnek és szükségesnek tartja-e az állattartástól való eltiltást, mint szankció bevezetését az állatokkal szembeni cselekmények elkövetői számára?”

címmel.

Tisztelt Miniszter Úr!

2009. április 9. napján írásbeli kérdéssel fordultam Gráf József földművelésügyi és vidékfejlesztési Miniszter Úrhoz „Milyen típusú szankció kiszabását tartja eredményesebbnek az állatok sérelmére elkövetett cselekmények esetén?” címmel. Az ügymenet megkönnyítése érdekében mellékelten csatolom mind az írásbeli kérdés, mind az arra adott válasz másolatát.

Ahogy azt Gráf József Miniszter Úrhoz intézett írásbeli kérdésemben is kifejtettem, jelentős társadalmi igény merül fel a tekintetben, hogy az állatok sérelmére vagy velük összefüggésben elkövetett cselekményeket a jogszabályok megfelelő módon szankcionálják. Egységes az álláspont abban, hogy a jelenlegi szankciórendszer nem felel meg ennek az igénynek. Erre figyelemmel vettem fel az állatvédelmi bírságok összegének emelésének, illetve az állattartástól való eliltás, mint új szankció bevezetésének lehetőségét.

Gráf József Miniszter Úr írásbeli kérdéseimre adott válaszában egyet értett a felvetéseimmel, és egyben azt javasolta, hogy az állattartástól való eltiltás tárgyában – mint illetékes miniszterhez - Miniszter Úrhoz forduljak.

Mindezekre figyelemmel kérdezem tehát Miniszter Úrtól, hogy

- Miniszter Úr lehetségesnek tartja-e, hogy az állattartástól való eltiltás a büntetőjogi vagy szabálysértési szankciórendszer részévé váljon?
- Amennyiben Miniszter Úr egyetért fenti szankció bevezetésével, azt milyen formában tartja elképzelhetőnek?

Kérem Miniszter Urat, hogy amennyiben az esetleges jogalkotói munkában segítségére lehetek, kérem szíveskedjen értesíteni, hiszen mind szakmai, mint politikai szempontból szívesen részt veszek az állattartástól való eltiltás szankciójának megalkotásában.

Várom Miniszter Úr megtisztelő válaszát!

Budapest, 2009. június 4.

Dr. Bárándy Gergely
országgyűlési képviselő

2009 APR 9

H

ORSZÁGGYŰLÉSI KÉPVISELŐ

Írásbeli választ igénylő kérdés

Dr. Szili Katalin
az Országgyűlés elnöke részére.

Helyben*Tisztelt Elnök Asszony!*

A Házsabály 91. § alapján bejelentem, hogy írásbeli választ igénylő *kérdést* kívánok feltenni

Dr. Hiller István
oktatási és kulturális miniszter úrnak

“ Szerephez jut-e az állatvédelmi oktatás a magyar oktatási rendszerben?”

címme.

Tisztelt Miniszter Úr!

Hazánk oktatási rendszerében az állatvédelemmel kapcsolatos képzés és ismeretterjesztés álláspontom szerint nem kap elegendő szerepet, annak ellenére, hogy az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény kötelezettséggé teszi azt, hogy „az állatokkal szembeni megfelelő magatartásra, gondoskodásra nevelést, az állatok megismertetését az iskolai általános képzésben, a szakképzésbe és ismeretterjesztésbe be kell építeni” (46. §). Tekintettel arra, hogy létezik törvényi kötelezés az állatvédelemmel kapcsolatos oktatás megvalósítására, illetve a tudatos környezet- és természetvédelmet ismerő egyénkből álló társadalom, az általános és középiskolai nevelés és képzés útján érhető el, álláspontom szerint elengedhetetlen, hogy ennek a törvényi kötelezettségnek eleget tegyünk.

Írásbeli kérdésem másik fő pontja az állatorvosi szaksegéd képzés lehetősége hiányának problémája Magyarországon. Az állatorvosi szaksegéd az állatorvos irányításával ellátja, ápolja a beteg állatokat, elvégzi a mesterséges megtermékenyítést. Feladatai közé tartozik az állatok vizsgálata, egyszerűbb betegségek kezelése, műszerek és anyagok előkészítése, fertőtlenítése, az állatok előkészítése a vizsgálatra vagy kezelésre, segédkezés a műtét alatt, illetve az állatok mesterséges megtermékenyítésével kapcsolatos technikai feladatok elvégzése.

Tekintettel arra, hogy fenti szakképzést adó képzés – annak ellenére, hogy a földművelésügyi ágazathoz tartozó szakképzések szakmai és vizsgakövetelményei kiadásáról szóló 8/2008. (I.23.) FVM rendelet szakképzései között felsorolja - Magyarországon jelenleg nincs, a különböző állattartásra szakosodott telepeken, illetve bizonyos állatorvosi rendelőkben, kórházakban képzetlen, esetleg némi gyakorlattal rendelkező emberek segítik, avagy végzik el az állatorvosok munkáját.

Az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998. évi XXVIII. törvény 9. § (2) bekezdése szerint: „Az állaton fájdalommal vagy károsodással járó beavatkozást - az állat érdekében szükséges azonnali beavatkozások kivételével - kizárólag szakirányú végzettséggel, illetve az állattartók körében szokásos beavatkozás esetében csak gyakorlattal rendelkező személy végezhet.”

Problémát okoz tehát a gyakorlatban az, hogy ki minősül „gyakorlattal rendelkező személynek”. Ugyanez a probléma áll fenn a mezőgazdasági haszonállatok tartásának állatvédelmi szabályairól szóló 32/1999. (III. 31) FVM rendelet kapcsán. A Rendelet „A mezőgazdasági haszonállatokon érzéstelenítés nélkül végezhető beavatkozások” címet viselő 6. számú melléklete megállapítja: „Az érzéstelenítés nélkül végezhető beavatkozásokat csak megfelelő képesítéssel vagy ázzal egyenértékű szakmai tapasztalattal, gyakorlattal rendelkező személyek végezhetik.”

Ezután állatfajonként, korcsoportonként, részletesen sorolja fel, hogy melyek azok a beavatkozások, amiket érzéstelenítés nélkül el lehet végezni. Ezek szerint csak ezeket a beavatkozásokat végezheti megfelelő képesítés nélküli, de gyakorlattal rendelkező személy. Az azonban nincs meghatározva, illetve nem derül ki az a jogalkotói szándék, hogy ki számít gyakorlattal rendelkező személynek.

Mindezekre figyelemmel megállapítható, hogy megfelelő szakképesítést biztosító képzés hiányában nincs lehetőség arra, hogy képzett, valódi gyakorlattal rendelkező személyek végezzék a fent meghatározott, esetenként fájdalommal, illetve károsodással járó beavatkozásokat.

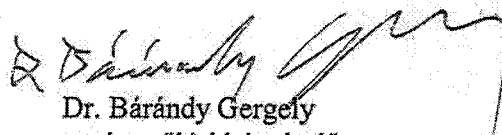
Figyelemmel arra, hogy mindkét témakörrel kapcsolatban oktatási kérdések is felmerülnek, azonban az állatvédelmi törvény fenti célú módosítása nem az Oktatási és Kulturális Minisztérium kompetenciájába tartozik, az állatorvosi szaksegéd képzés hiányának témája vonatkozásában pedig a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium is érintett, álláspontom szerint ebben a tekintetben célszerű lehet az érintett tárcákkal konzultációt folytatni.

Kérdezem tehát Miniszter Úrtól, hogy:

- Kíván-e konzultációt folytatni az érintett tárcákkal a fenti problémák megoldása érdekében?
- Elégségesnek tartja-e az állatvédelemmel kapcsolatos oktatás jelenlegi jogszabályi hátterét?
- Létezik-e jelenleg, avagy tervez-e az Oktatási és Kulturális Minisztérium olyan akciókat, programokat, amelyek keretében akár az iskolás korú gyermekek, akár a felnőtt korosztály részletes ismereteket szerezhetnek az állatvédelemről, illetve a kapcsolódó jogi szabályozásról?
- Van-e esély arra, hogy újból elinduljon az állatorvosi szaksegéd képzés Magyarországon?
- Amennyiben nem lehetséges a képzés elindítása, milyen megoldást tart célravezetőnek T. Miniszter Úr?

Tisztelettel várom Miniszter Úr választát!

Budapest, 2008. április 6.

Dr. Bárándy Gergely
országgyűlési képviselő

OKTATÁSI ÉS KULTURÁLIS MINISZTERIUM
MINISZTER

K/9393/1.

Ügyiratszám: 10887-1/2009.

Dr. Bárándy Gergely
országgyűlési képviselő

MSZP Frakció

Tisztelt Képviselő Úr!

„Szerephez jut-e az állatvédelmi oktatás a magyar oktatási rendszerben” címmel feltett kérdésére az alábbiakat válaszolom:

Az állatokkal való bánásmódot, a közoktatási intézmények működését, tartalmi szabályozását előíró jogszabályok részben meghatározzák. Kötelező tételes előírások azonban az állatvédelemmel kapcsolatban sem a központilag meghatározott közoktatási tananyagban, sem egyéb központi állami dokumentumokban nem lelhetők fel.

Az állatvédelemre nevelés közvetetten megjelenik a magyar közoktatásban, hiszen elsőként a 243/2003. (XII.17.) Kormányrendelet, a Nemzeti Alaptanterv kiadásáról rendelkezik erről a kérdésről. Ebben az „Ember és természet” műveltségi terület, azon belül is a „Biológia és egészségtan” tartalmaz olyan követelményeket, feladatokat, amelyek során a tanulók megismerik az élő és élettelen természet szoros kapcsolatát, az élőlények testfelépítése és életmódja közötti összefüggéseket, az élővilág egységét és fejlődését, az élőlények állandóságát és változékonyságát, valamint megismerhetik a különböző állatok jelentősége az ember életében. Megjelennek azonban olyan kérdések is, mint a környezetbarát állattenyésztés főbb ismérvei, vagy az állattartás egészségügyi, etikai követelményei.

A Nat mellett, a hozzá kiadott különböző kerettantervek tartalmazznak még információkat, iskolai feladatokat az állatvédelem vonatkozásában. Így már az ötödik évfolyamon megjelenik az állatvédelem fogalma, a „környezetünk élővilága” fejezetben belül és elvárás, hogy a tanuló legyen tisztában az állatvédelem jelentőségével, erkölcsi szabályaival. A középfokú oktatás kerettantervei szintén tartalmazznak az állatok védelmével és az állatok tartásával kapcsolatban bizonyos ismereteket, hiszen megtanulják a tanulók a legjellegzetesebb élőlénycsoportoknak, így az állatoknak is az általános jellemzőit, az állatok legfontosabb életfolyamatainak megnevezését és rövid ismertetését, testfelépítési és életműködési jellemzőit, közte az életmód és a természetvédelem főbb különböző életfolyamatok lényegének kiemelését. Az élőlények testének felépítése és életműködése közötti összefüggések felismerése, megfogalmazása is kiemelt feladat, sőt az ökológiai ismeretek között jelentős szerepet foglal el a természetvédelem és ezért az iskoláknak el kell érnie, hogy a tanuló értse és a gyakorlatban is alkalmazza a környezet- és természetvédelem legfontosabb

alapelveit, váljon képessé a tanuló arra, hogy mikrokörnyezetében aktív szerepet vállaljon. Az egyes kerettantervekhez kiadott tankönyvek, továbbá egyéb tanulói segédletek körében is megjelenik az állattartás és az állatok védelme.

Összességében tehát, a nevelési-oktatási intézményekben ellátandó állatvédelmi feladatok megfelelően biztosítottak és nem tervezek lépéseket a vonatkozó jogszabályok ez irányú felülvizsgálatára.

Álláspontom szerint, a közoktatási intézményrendszert nem szükséges az állatorvosi szaksegéd szakképesítés megszerzéséhez szükséges követelményekkel terhelni. Hiszen az állatorvosi, állategészségügyi szaksegéd olyan szakképesítéssel rendelkező személy, aki egyebek mellett szűrő és diagnosztikai vizsgálatok során segíti vagy elvégzi az állatok azonosítását, balesetmentes rögzítését, feltárja a vizsgálati területet; vérvétel során közvetlen segítséget nyújt a szükséges eszközök biztosításában és a lebonyolításban; részt vesz a különféle mintavételezésekben, az elhullott állatok boncolásában; segíti az állatorvos munkáját a vemhesség-vizsgálatban, elletéseknél és egyéb szaporodásbiológiai beavatkozásoknál biztosítja és előkészíti a szükséges eszközöket és műszereket, segíti az állatorvos munkáját.

Az állatorvosi szaksegéd FEOR kódja 3250 és ez a szakképzés megkezdhető a mezőgazdasági szakmacsoportra meghatározott kompetenciák birtokában, de a kompetenciák megszerezhetőek a szakképzést előkészítő évfolyam keretében is, vagy iskolai előképzettség, nevezetesen a tizedik évfolyam elvégzésével tanúsított iskolai végzettség birtokában is.

Tájékoztatom, hogy munkatársaim egyeztetést fognak kezdeményezni a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium, illetékes szakterületi munkatársaival, álláspontjukat fogjuk kérni az állatorvosi szaksegéd képzés jövőbeli terveiről.

Budapest, 2009. április 15.

Tisztelettel:

Dr. Hiller István